บรรณานุกรม

ภาษาไทย

<u>หนังสือ</u>

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. <u>คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1</u>. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีสมบัติการพิมพ์, 2529.

เกรียงชัย จันทร์เวชเกษม. "มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด". วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลบ. "หลักการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหา". วิทยานิพนธ์นิติศาสตร-มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

เข็มชัย ชุติวงศ์. <u>กฎหมายลักษณะพยาน</u>. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จรัลสนิทวงศ์, 2527.

คณิต ณ นคร. <u>กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</u>. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528.

_____. <u>กฎหมายอาญาภาคความผิด</u>. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

จิตติ ติงศภัทริย์. <u>คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1</u>. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2529.

_____. <u>คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1 ตอน 1</u>. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2516.

_____. <u>คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 2 ตอน 1</u>. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2518.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. "ปัญหายาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย" รายงานผลการวิจัย ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. "การศึกษาการดำเนินคดียาเสพติดตามระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม" รายงานผลการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ, 2526.

ดุลยศาสตร์ปฏิเวท, หลวง. ประมวลกฎหมายอาญาพร้อมด้วยคำแปลภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิติบรรณการ, 2516.

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์. กฎหมายอาญา : หลักและปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

ประเสริฐมนูกิจ, หลวง. กฎหมายลักษณะอาญาของอังกฤษ ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภูไทย, 2475.

พิพัฒน์ จักรางกูร. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2528.

มยุรี จามิกรานนท์ "การรับฟังพยานบอกเล่าของศาลไทย" วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

มานวราชเสวี, พระยา. คำอธิบายกฎหมายลักษณะลักษณะวิธีพิจารณาคำพยานหลักฐานในคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ, 2472.

วีระพงษ์ บุญโญภาส. อาชญากรรมในเขตเมือง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วันชัย ศรีนวลนัด. "การใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษริบทรัพย์สินในคดียาเสพติด" วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมศักดิ์ สิงหพันธ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2515.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. "ปัญหาเจตนาในกฎหมายอาญา". วิทยานิพนธ์นิติศาสตรบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาลัยาลัย. ระบบกฎหมายไทยและต่างประเทศ. 2 เล่ม กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.

สุชิน ต่างงาม. "การกันผู้ร่วมกระทำผิดเป็นพยาน". วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

สุรจิต พัฒนสาร. "ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายอั้งยี่ : ซ่องโจรในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุรพงศ์ อัศวรพานิช. "ความรับผิดทางอาญาของนิติบุคคล" วิทยานิพนธ์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สุรพล ไตรเวทย์. "CONPIRACY กับกฎหมายยาเสพติด" ในสำนักงาน ป.ป.ส. ครบรอบ 4 ปี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นุกูลกิจ, 2523.

สุวัณชัย ใจหาญ. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยานหลักฐาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2509.

สุนทรพินิช, พระยา. คำอธิบายกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒนาการ, 2461.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. "ปัญหาเจตนาในกฎหมายอาญา". วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาวิทยาลัยบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

สัญชัย สัจจวานิช. ประมวลกฎหมายอาญาภาค 3. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

สัญญา ธรรมศักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2526.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญาภาค 2-3 เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาธรรมศาสตร์, 2515.

_____. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.

โอสถ โกศิน. "คำอธิบายและเปรียบเทียบกฎหมายไทยและต่างประเทศในเรื่องกฎหมายลักษณะพยาน" ในอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพนายเชิญ โกศิน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์, 2529.

เฮนรี่ โลรัง. คำแนะนำหัวข้อกฎหมายอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บรรณาการ, 2472.

บทความ

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. "การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา : ก้าวสำคัญของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย". วารสารกฎหมาย ปีที่ 13 ตุลาคม 2534.

กุมพล พลวัน. "ปัญหาการบริหารงานยุติธรรมในประเทศไทย". วารสารอัยการ ปีที่ 8 ฉบับที่ 87, มีนาคม 2528.

คณิต ณ นคร. "โครงสร้างความผิดทางอาญาและข้อถกเถียงทางวิชาการเกี่ยวกับ Mens Rea". วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 3 ปีที่ 6.

_____. "อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา" วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 9. พ.ศ. 2520.

จิตติ เจริญฉ่ำ. "การกันไว้เป็นพยาน" วารสารอัยการ ปีที่ 8 ฉบับที่ 86 กุมภาพันธ์ 2528.

จรัล ภักดีธนากุล. "พยานปากต่อปากยันกันในคดีอาญา : ปัญหาหนึ่งในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน". วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 2.

ชวเลิศ โสภณวัต. "กฎหมายลักษณะพยานไทยเป็นกฎหมายระบบกล่าวหาจริงหรือ". ดุลพาห. ปีที่ 28 เล่มที่ 6 พ.ศ. 2524.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. "โครงสร้างความผิดอาญากับการกระทำโดยประมาท" วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 18.

หยุด แสงอุทัย. "ใครควรมีอำนาจในการสอบสวน" วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เล่ม 1 พ.ศ. 2515.

อมร จันทรสมบูรณ์. "อำนาจสืบสวน สอบสวน ฟ้องร้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย" บทบัณฑิตย์ เล่ม 30 พ.ศ. 2516.

เอกสารแปล

D.E.A. Law Applicable To Criminal Forfeiture Proceeding. แปลโดย สุรพล ไตรเวทย์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด,2527.

Victoria Police Force Detertive Training School. Conspiracy. แปลโดย สุรพล ไตรเวทย์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด,2526.

เอกสารอื่น ๆ

เข็มชัย ชุติวงศ์. "ความชอบธรรมของการกำหนดข้อสันนิษฐานตามกฎหมายในคดีอาญา" กรุงเทพมหานคร : กรมอัยการ, 2532 (อัดสำเนา)

จรัล ภักดีธนากุล. "ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534". กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 3 กันยายน 2534.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. "รายงานสรุปการประชุมปฏิบัติการ อาชญากรรมทางธุรกิจ" กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ณ. ห้องประชุมชั้น 2 สำนักงาน ป.ป.ส. วันที่ 8 มีนาคม 2532.

รายงานการประชุมอนุสัญญาสหประชาชาติ ครั้งที่ 6 ว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ณ. กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรียระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน - 20 ธันวาคม พ.ศ. 2531.

วีระพงษ์ บุญโญภาส. "ขอบเขตและความหมายของอาชญากรรมทางธุรกิจ" กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุรพล ไตรเวทย์. "ความผิดฐานสมคบหรือ CONSPIRACY ตามกฎหมายอาญาของไทย". กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2532.

สัมภาษณ์

เรวัต ฉ่ำเฉลิม. หัวหน้าฝ่ายอุทรณ์สำนักงานอัยการสูงสุด กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอัยการสูงสุด วันที่ 6 ธันวาคม 2534.

ภาษาต่างประเทศ

Books

Burk, John. Osborn's Concise Law Dictionary. London : Sweet & Maxwell, 1976.

Cross, Rupert and Jones, Phillip Asterley. An Introduction To Criminal Law. Sixth Edition. London : Butterworths, 1968.

Dix, George E. Criminal Law. 11th ed. New York : Harrourt Breace Jovanovish Legal and Professional Pub, 1979.

Fletcher, George P. Rethinking Criminal Law U.S.A. : Little Brawn and Company, 1978.

Howard, Abadinsky. Organized Crime Boston : Allyn and Bacon, 1981.

Kraul, Jayson. American Jurisprudence 2 nd. Volum 16. New York : The Lawyers Co-Operative Publishing Co., 1990.

LaFave, Wayne R. and Scott, Austin W. Criminal Law New York : West Publishing Co., 1983.

Ludes, Francis J. and Cilbert, Harold J. Corpus Juris Secondum. Volum 15 A. New York : West Publishing Co., 1967.

Loewy, A.H. Criminal Law. 2 nd ed. New York : West Publishing Co., 1987.

Marshall, William L. and Clark, William L. The Legal Definition of Crime and Criminals in the Sociology of Crime and Delinquency ed. by. Marvin E. Wolf - gang, Leonaral Savitz and Norman Johnton, 2 nd ed. New York : John Wiley & Soss Inc., 1970.

Perkins, Rollin M. and Boyce, Ronald N. Criminal Law and Precedure : Case and materials. 5 th ed. New York : The Foundation Press., 1977.

Smith, J.C. and Hogan, Brain. Criminal Law. 4 nd ed. London : Butterworths & Publishing, 1978.

Sutherland, Edwin H. and Dr. Cressey. Principle of Criminology, 7 th ed. Philadelphia : J.B. Lippineott Co., 1966.

Tappan, Paul. Crime Justice and Correction. New York : Mr. Graw-Hill, 1960.

Articles

Sayre, Francise B. "Criminal Conspiracy" Harv. L. Rev. 35, 1922.

Others

Lee, Greargory D. "Conspiracy Investigation". Virginia : Dug Enforcement Administration United States Department of Justice, 1992.

Malaysia Report. "Report of The Asian Workshop On Conspiracy Investigation and Confiscation of Illegally Acquired Assets of Traffickers." Manila Philippine. 9-29 February 1988.

Philippine Report. "Report of The Asian Workshop On Conspiracy Investigation and Confiscation of Illegally Acquired Assets of Drug Traffickers" Maila Philippine. 9-29 February 1988.

ภาคผนวก

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท

ด้วยบรรดารัฐภาคีตามอนุสัญญานี้

มีความห่วงใยอย่างสุดซึ้งต่อขอบเขตและแนวโน้มที่สูงขึ้นของการผลิต ความต้องการ และการลักลอกค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งเป็นภัยคุกคามอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของประชาชนและส่งผลเสียหายต่อรากฐานเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองของสังคม

ด้วยความห่วงใยอย่างสุดซึ้งเช่นกัน ต่อการแทรกซึมเพิ่มมากขึ้นอย่างสม่ำเสมอของการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเข้าไปในกลุ่มสังคมต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อเท็จจริงในหลายภูมิภาคของโลกนั้นเด็กได้ตกเป็นตลาดบริโภคเป้าหมายของยาเสพติดถูกใช้ในการผลิต แจกจ่ายและการค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งก่อให้เกิดภัยตามมาอันยิ่งใหญ่สุดประมาณ

ตระหนักถึงความเกี่ยวพันกันระหว่างการลักลอบค้ายาเสพติดและกิจกรรมอาชญากรรมที่จัดตั้งเป็นรูป องค์กรอื่น ๆ ซึ่งบั่นทอนเศรษฐกิจของชาติ และคุกคามเสถียรภาพ ความมั่นคงและอธิปไตยของประเทศต่าง ๆ

ยอมรับว่าการลักลอบค้ายาเสพติดนั้นเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจำต้องให้ความสำคัญในการปราบปรามอย่างเร่งด่วนที่สุด

ตระหนักว่าการลักลอบค้ายาเสพติดได้สร้างผลกำไรและความร่ำรวยมหาศาล จนทำให้องค์การอาชญากรรมข้ามชาติสามารถแทรกซึม สร้างความเสื่อมเสียและเลวร้ายให้กับโครงสร้างของรัฐบาลธุรกิจการค้าและการเงินที่ถูกกฎหมาย รวมทั้งสังคมในทุกระดับชั้น

มุ่งมั่นที่จะลิดรอนผลประโยชน์ของผู้มีส่วนพัวพันกับการค้ายาเสพติดมิให้ได้รับผลกำไรจากการประกอบอาชญากรรมของตน ซึ่งจะเป็นการกำจัดแรงจูงใจหลักออกไป

ปรารถนาที่จะขจัดรากเหง้าของปัญหาการใช้ยาเสพติด และวัตถุที่ออกกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างผิดวัตถุประสงค์ และขจัดความต้องการยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งผลกำไรมหาศาลที่ได้จากการลักลอบค้ายาเสพติด

เห็นว่าการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อที่จะตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสารบางประเภทเช่น สารประกอบซึ่งเป็นที่มาของยาเสพติด สารเคมีและสารละลายที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท การที่สามารถซื้อหาสารดังกล่าวได้อย่างสะดวกทำให้มีการลักลอบผลิตยาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล

ยอมรับว่าการกำจัดการลักลอบค้ายาเสพติดผิดกฎหมาย เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกประเทศและด้วยเหตุนี้ การประสานร่วมมือกันดำเนินมาตรการภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว

รับรู้ถึงประสิทธิภาพขององค์การสหประชาชาติในการควบคุมยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และปรารถนาจะให้หน่วยงานระหว่างประเทศทั้งหลายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมยาเสพติดดำเนินงานภายใต้กรอบขององค์การสหประชาชาติ

ยืนยันที่จะยึดมั่นอยู่ในหลักการชี้นำของสนธิสัญญาว่าด้วยยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทต่าง ๆ ที่มีอยู่และระบบการควบคุมที่มีอยู่ในสนธิสัญญาเหล่านั้น

ยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มและเสริมสร้างความเข้มแข็งของมาตรการที่ระบุไว้ตามอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2504 และอนุสัญญาเดียวกันนี้ที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยพิธีสาร พ.ศ. 2515 แก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2404 และตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2514 เพื่อจะได้ตอบโต้กับขนาดและขอบเขตของการลักลอบค้ายาเสพติดและผลร้ายแรงที่ติดตามมา

ยอมรับด้วยเช่นกันถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มพูนประสิทธิภาพของมาตรการทางกฎหมาย เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศด้านกิจการที่เกี่ยวกับอาชญากรรมในการปราบปรามอาชญากรรมของการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

ปรารถนาที่จะให้บรรลุถึงการทำอนุสัญญาระหว่างประเทศแบบเบ็ดเสร็จ มีประสิทธิภาพและใช้ปฏิบัติได้จริง เพื่อใช้จัดการกับปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดโดยเฉพาะ และเป็นอนุสัญญาที่จะพิจารณาแง่มุมต่าง ๆ ของปัญหานั้นโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แง่มุมที่สนธิสัญญาว่าด้วยยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้ครอบคลุมถึง

รัฐภาคีจึงเห็นพ้องต้องกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1

บทนิยาม

ในอนุสัญญานี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งเป็นอย่างอื่น หรือในที่ต้องแปลเป็นอย่างอื่น ให้ถ้อยคำดังต่อไปนี้มีความหมายตามที่กำหนดไว้นี้

(ก) "คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศที่จะตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2504 และตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2404

(ข) "กัญชา" หมายความว่า พืชในสกุลกัญชา

(ค) "ต้นโคคา" หมายความว่า พืชใด ๆ ในสกุลอีริทโธรไซลอน

(ง) "ผู้ประกอบการขนส่ง" หมายความว่า บุคคล หน่วยงานสาธารณะ เอกชนหรือมหาชนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งบุคคล สินค้าหรือพัสดุไปรษณีย์ เพื่อสินจ้าง ค่าเช่าหรือผลประโยชน์อย่างอื่น

(จ) "คณะกรรมาธิการ" หมายความว่า คณะกรรมาธิการว่าด้วยยาเสพติดของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

(ฉ) "การริบทรัพย์สิน" หมายความรวมถึงการริบทรัพย์อย่างถาวรโดยคำสั่งศาล หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจ

(ช) "Controlled delivery" หมายความว่า วิธีการปล่อยให้มีการขนส่งยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ตามรายชื่อในบัญชี 1 และบัญชี 2 ท้ายอนุสัญญานี้ที่ผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยว่าผิดกฎหมาย หรือสิ่งที่ใช้แทนวัตถุดังกล่าว ให้นำออกไป ผ่าน หรือเข้าไปในอาณาเขตดินแดนของประเทศหนึ่งประเทศใด หรือมากกว่าหนึ่งประเทศ โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ โดยมีจุดประสงค์เพื่อที่จะทราบถึงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดตามที่ร่วมไว้ในมาตรา 3 วรรคหนึ่ง ของอนุสัญญานี้

(ซ) "อนุสัญญา พ.ศ. 2504" หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2504

(ฌ) "อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม" หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2504 ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2515

(ญ) "อนุสัญญา พ.ศ. 2514" หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2514

(ฎ) "คณะมนตรี" หมายความว่า คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

(ฏ) "การห้ามโยกย้าย" หรือ "การยึด" หมายความว่า การห้ามชั่วคราวมิให้มีการโอน แปรสภาพ จำหน่าย หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การพิทักษ์ชั่วคราวหรือการควบคุมโดยคำสั่งของศาลหรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

(ฐ) "การลักลอบค้า" หมายความว่า การกระทำผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของอนุสัญญานี้

(ฑ) "ยาเสพติด" หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 1 และ 2 ท้ายอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2504 และตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร แก้ไขอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด พ.ศ. 2515

(ฒ) "ฝิ่น" หมายความว่า พืชในสกุลปาปาเวอร์ซอมนิเฟอรัม

(ณ) "รายได้" หมายความว่าทรัพย์สินใด ๆ ที่เป็นดอกผลหรือที่ได้รับจากการกระทำผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(ด) "ทรัพย์สิน" หมายความว่า สินทรัพย์ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหรือไม่มีตัวตน เคลื่อนที่ได้หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ หรือจับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารที่เป็นหลักฐานการมีกรรมสิทธิ์หรือมีผลประโยชน์ในสินทรัพย์นั้น

(ต) "วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท" หมายความว่า วัตถุที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ หรือวัตถุธรรมชาติใด ๆ ที่ระบุไว้ในตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 4 ท้ายอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2514

(ถ) "เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

(ท) "บัญชี 1" และ "บัญชี 2" หมายความว่า บัญชีรายชื่อวัตถุที่มีตัวเลขกำกับตรงกันท้ายอนุสัญญานี้ และตามที่มีการแก้ไขเป็นครั้งคราว ตามมาตรา 12

(ธ) "รัฐผ่านแดน" หมายความว่า ดินแดนของรัฐที่เป็นทางผ่านของการขนถ่ายยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งการที่ระบุไว้ในบัญชีที่ 1 และบัญชีที่ 2 ซึ่งรัฐดังกล่าวไม่ใช่ประเทศที่เป็นจุดเริ่มต้นหรือประเทศปลายทางของการขนถ่ายดังกล่าว

มาตรา 2

ขอบเขตของอนุสัญญา

1. วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้คือ การส่งเสริมความร่วมมือกันของรัฐภาคี เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการกับการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยรัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงมาตรการด้านนิติบัญญัติและด้านบริหาร ที่สอดคล้องกับบทบัญญัติพื้นฐานของระบบนิติบัญญัติภายในประเทศของตน

2. รัฐภาคีจะปฏิบัติตามกรณีของอนุสัญญานี้โดยยึดหลักความเสมอภาคแห่งอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของรัฐ และหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น

3. รัฐภาคีจะไม่ใช้อำนาจและปฏิบัติการใด ๆ ในดินแดนของรัฐภาคีอื่นในเรื่องซึ่งได้รับการสงวนไว้โดยเฉพาะโดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีดังกล่าวให้เป็นอำนาจ และการปฏิบัติการของเจ้าพนักงานของรัฐภาคีเช่นว่านั้น

มาตรา 3

ความผิดและบทลงโทษ

1. รัฐภาคีแต่รัฐจะต้องดำเนินมาตรการตามที่เป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้ที่ได้กระทำโดยเจตนาเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายภายในประเทศของตน

(1) ผลิต ประกอบ สกัด เตรียม เสนอให้ เสนอขาย แจกจ่าย ขาย ส่งมอบ ไม่ว่าจะทำการส่งมอบตามข้อตกลงใด ๆ เป็นนายหน้า จัดส่ง จัดส่งผ่ายแดน ขนส่ง นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมหรืออนุสัญญา พ.ศ. 2514

(2) ปลูกผิ่น โคคา หรือกัญชาเพื่อการผลิตยาเสพติดที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา พ.ศ. 2504 และอนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

(3) ครอบครองหรือซื้อยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทไม่ว่าชนิดใด โดยมีจุดประสงค์เพื่อกระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ใน (1) ข้างต้น

(4) ผลิต ขนส่งหรือแจกจ่ายอุปกรณ์ วัสดุหรือวัตถุตามที่ระบุไว้ในบัญชี 1 และบัญชี 2 โดยรู้ว่าจะมีการใช้สิ่งเหล่านี้ในการหรือเพื่อการเพาะปลูก การผลิตหรือการประกอบยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมาย

(5) จัดตั้ง จัดการหรือให้เงินสนับสนุนการกระทำผิดใด ๆ ที่ระบุไว้ใน (1) (2) (3) หรือ (4) ข้างต้น

(1) แปรสภาพ หรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดตามที่ระบุไว้ (ก) หรือได้จากการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดโดยการปกปิดหรืออำพรางต้นตอที่ผิดกฎหมายของทรัพย์สิน หรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลใดที่พัวพันกับการกระทำผิดให้หลบหนีการถูกลงโทษ

(2) ปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง ที่มา สถานที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้ายสิทธิที่เกี่ยวกันหรือกรรมสิทธิ์ของทรัพย์สิน โดยที่รู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดใดความผิดหนึ่งหรือหลายความผิด ที่ระบุไว้ใน (ก) หรือที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดนั้น

ภายใต้บังคับแห่งบัญญัติของหลักรัฐธรรมนูญ และแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคีนั้น

(1) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่รับทรัพย์สินนั้นรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิด หรือการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดตาม (ค)

(2) การครอบครองอุปกรณ์ หรือวัสดุ หรือวัตถุตามที่ระบุไว้ในบัญชี 1 และ บัญชี 2 โดยรู้ว่าวัตถุมีการใช้หรือจะมีการใช้สิ่งของดังกล่าวในการหรือเพื่อการเพาะปลูก การผลิต หรือการประกอบยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย

(3) ยุยงหรือชี้ชวนบุคคลอื่นอย่างเปิดเผยไม่ว่าโดยวิธีการใด ๆ ให้กระทำความผิดใดตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ หรือให้บุคคลอื่นใช้ยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างผิดกฎหมาย

(4) การมีส่วนร่วม การเข้าสมาคมหรือการสมคบคิดกันกระทำหรือพยายามกระทำช่วยเหลือ สมรู้ร่วมคิด อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้

2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในรัฐภาคีจะต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การครอบครอง การซื้อหรือเพาะปลูกพืชเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเพื่อบริโภคเป็นการส่วนตัวที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรืออนุสัญญา พ.ศ. 2514 ซึ่งได้กระทำโดยเจตนาเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ

3. การรู้ข้อเท็จจริง การมีเจตนาหรือวัตถุประสงค์ที่เป็นองค์ประกอบของการกระทำผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้อาจพิจารณาจากพฤติการณ์แวดล้อมกรณีต่าง ๆ ของข้อเท็จจริงนั้น

4. (ก) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินการให้การกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ต้องระวางโทษตามความร้ายแรงของความผิด เช่น การจำคุกหรือการจำกัดอิสรภาพในรูปแบบอื่น การปรับ และการริบทรัพย์

(ข) นอกจากการลงโทษแล้ว รัฐภาคีอาจกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องเข้ารับการบำบัดรักษา การศึกษา การดูแลระหว่างพักฟื้น การฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการนำกลับเข้าสู่สังคมปกติด้วย

(ค) แม้จะมีมาตรการบัญญัติไว้ใน (ก) และ (ข) ที่กล่าวข้างต้น ในกรณีที่ความผิดไม่ร้ายแรงและเมื่อเห็นเป็นการสมควร รัฐภาคีอาจกำหนดวิธีการอื่น ๆ แทนการลงโทษ เช่น การให้การศึกษา การฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการนำกลับเข้าสู่สังคมปกติ หรือการบำบัดรักษาหรือการดูแลระหว่างพักฟื้นในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้วแต่กรณี ก็ได้

(ง) รัฐภาคีอาจจัดหามาตรการเพื่อใช้เป็นทางเลือกแทนการลงโทษ หรือเพื่อเป็นมาตรการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการถูกลงโทษในความผิดที่ระบุไว้ในวรรค 2 แห่ง มาตรานี้ คือ มาตรการเพื่อการบำบัดรักษาผู้กระทำผิด การให้การศึกษา การดูแลระหว่างพักฟื้น การฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการนำกลับเข้าสู่สังคมปกติ

5. รัฐภาคีจะให้ประกันว่าศาลและแจ้งพนักงานผู้มีอำนาจของตน จะพิจารณาถึงสภาพข้อเท็จจริงที่ทำให้การกระทำความผิดที่ระบุไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้เป็นความผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง คือ

(ก) การเข้ามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดขององค์การอาชญากร ซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นสมาชิกอยู่

(ข) การที่ผู้กระทำผิดมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับองค์การอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(ค) การที่ผู้กระทำผิดมีส่วนกระทำความผิดใด ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำความผิดอีกอย่างอื่น

(ง) การที่ผู้กระทำผิดกระทำด้วยความรุนแรงหรือใช้อาวุธ

(จ) การที่ผู้กระทำความผิดอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

(ฉ) การกระทำผิดต่อผู้เยาว์หรือการใช้ผู้เยาว์กระทำผิด

(ช) การกระทำความผิดเกิดขึ้นในทัณฑสถาน สถาบันศึกษา หรือสถานสังคมสงเคราะห์ หรือบริเวณใกล้เคียงติดกับสถานที่ที่เริ่มข้างต้น หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเด็กนักเรียนและนักศึกษาใช้ทำกิจกรรมทางการศึกษา การกีฬา และสังคม

(ซ) ผู้กระทำความผิดเคยถูกต้องการลงโทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความผิดที่คล้ายคลึงกันตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศหรือภายในประเทศ ตามขอบอำนาจของกฎหมายภายในของรัฐภาคี มาก่อน

6. รัฐภาคีจะพยายามให้ประกันว่า การใช้ดุลพินิจตามกฎหมายภายในของตนในการดำเนินคดีบุคคลที่กระทำความผิดตามมาตรานี้ จะเป็นไปเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้มาตรการตามกฎหมาย และโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการปรามการกระทำผิดเหล่านั้น

7. รัฐภาคีจะให้ประกันว่าศาล และเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจอื่นของตนจะสั่งปล่อยตัวผู้กระทำความผิดก่อนครบกำหนดพันโทษหรือสั่งปล่อยตัวโดยให้มีการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดแทน โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดและสภาพการตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 และวรรค 5 แห่งมาตรานี้

8. รัฐภาคีจะต้องตรากฎหมายตามที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อกำหนดอายุความฟ้องสำหรับความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ถ้ามีระยะเวลานานพอสมควรและจะต้องฟ้องคดีในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดได้หลบหนีการดำเนินคดี

9. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสม และสอดคล้องกับระบบกฎหมายภายในของตนเพื่อให้ประกันว่า บุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือถูกตัดสินให้รับโทษในความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ และมีตัวตนอยู่ในดินแดนของตน จะไปปรากฏตัวในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีที่จำเป็น

10. เพื่อเป็นการร่วมมือกันระหว่างรัฐภาคีตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือตามมาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 9 ความผิดที่ระบุไว้ตามมาตรานี้จะไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเงิน หรือความผิดทางการเมืองหรือความผิดที่มีสาเหตุมาจากการเมือง แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่กระทบถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายภายในของรัฐภาคี

11. บทบัญญัติแห่งมาตรานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการกำหนดลักษณะของบรรดาความผิดที่อ้างถึงและการต่อสู้ทางกฎหมายสำหรับความผิดเหล่านั้นที่มีบทบัญญัติสงวนไว้เป็นอำนาจตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี ร่วมตลอดถึงการฟ้องร้องดำเนินคดี และการพิพากษาลงโทษที่ต้องเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี

มาตรา 4

เขตอำนาจศาล

1. รัฐภาคี

(ก) จะต้องกำหนดเขตอำนาจศาลของตนสำหรับความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 เมื่อ

(1) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของตน

(2) ความผิดนั้นกระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐภาคี หรืออากาศยานที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายภายในของตนในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

(ข) อาจกำหนดเขตอำนาจศาลของตนสำหรับความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 เมื่อ

(1) ความผิดนั้นกระทำโดยบุคคลที่มีสัญชาติของตน หรือโดยบุคคลที่มีภูมิลำเนาในดินแดนของตน

(2) ความผิดนั้นกระทำบนเรือซึ่งรัฐภาคีได้รับอำนาจให้ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมตามมาตรา 17 โดยมีเงื่อนไขว่า การใช้อำนาจดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักการของข้อตกลงหรือการดำเนินการที่อ้างถึงในมาตรา 14 วรรค 4 และวรรค 9

(3) ความผิดนั้นเป็นความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 (ค) (4) และได้กระทำนอกดินแดนโดยมีเจตนาที่จะได้มีการกระทำความผิดในดินแดนของรัฐภาคีนั้น

2. รัฐภาคี

(ก) จะต้องกำหนดเขตอำนาจศาลให้ครอบคลุมถึงความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 เมื่อผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมีตัวตนอยู่ในดินแดนของรัฐภาคี และมีการข้ามแดนไปให้รัฐภาคีอื่น โดยอาศัยเหตุผลดังต่อไปนี้

(1) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของตน หรือบนเรือซึ่งชักธงชาติตน หรือบนอากาศยานที่ได้จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของตน ในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าวหรือ

(2) บุคคลที่มีสัญชาติของตนเป็นผู้กระทำความผิด

(ข) อาจกำหนดเขตอำนาจศาลให้ครอบคลุมถึงความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 เมื่อผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมีตัวตนอยู่ในดินแดนของรัฐภาคี และไม่ได้มีการส่งตัวข้ามแดนไปให้รัฐภาคีอื่น

3. อนุสัญญานี้ไม่กระทบกระเทือนการใช้อำนาจศาลดำเนินคดีอาญาใด ๆ ตามที่กฎหมายภายในของรัฐภาคี

มาตรา 5

การริบทรัพย์สิน

1. รัฐภาคีจะต้องกำหนดมาตรการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้มีการริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(ก) รายได้ที่เป็นผลจากการกระทำความผิดตามมาตรา 3 วรรค 1 หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเทียบเท่ากับรายได้ดังกล่าว

(ข) ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ได้ใช้หรือจะใช้ไม่ว่าในลักษณะใด ๆ เพื่อกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1

2. รัฐภาคีจะต้องกำหนดมาตรการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของตนสามารถชี้ ติดตาม ระงับการยักย้าย หรือยึดรายได้ ทรัพย์สิน อุปกรณ์เครื่องมือ หรือสิ่งอื่น ๆ ตามที่อ้างไว้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ เพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สิน

3. รัฐภาคีจะต้องให้อำนาจแก่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจอื่นของตนในการออกคำสั่งให้เปิดเผยหรือยึดหลักฐานเอกสารของธนาคาร เอกสารเกี่ยวกับการเงินและการค้ารัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธสารปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอ้างว่าเป็นความลับของธนาคาร

4. (ก) เมื่อมีคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินโดยรัฐภาคีอื่นที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 รัฐภาคีที่รับคำร้องขอ ซึ่งมีเงินรายได้ ทรัพย์สินอุปกรณ์เครื่องมือ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 แห่งมาตรานี้อยู่ในดินแดนของตนจะต้อง

(1) ส่งคำร้องขอดังกล่าวไปให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการออกคำสั่งริบทรัพย์คืน และดำเนินการให้มีการริบทรัพย์สินตามคำสั่งนั้น หรือ

(2) ส่งคำสั่งให้ริบทรัพย์สินซึ่งออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอตามวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ไปยังเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการริบทรัพย์สินซึ่งเป็นรายได้ ทรัพย์สินอุปกรณ์เครื่องมือ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ได้มาในวรรค 1 ตามคำสั่งดังกล่าว

(ข) เมื่อได้รับคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินจากรัฐภาคีอื่นที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะดำเนินมาตรการเพื่อบ่งชี้สืบเสาะและยึดหรืออายัด รายได้ ทรัพย์สิน อุปกรณ์เครื่องมือ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่รวมในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำร้องขอข้างต้น คำสั่งริบทรัพย์สินในกรณีนี้จะออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอหรือรัฐภาคีที่รับการร้องขอ ก็ได้

(ค) ในการดำเนินการตามที่ (ก) และ (ข) ของวรรคนี้รัฐภาคีที่รับคำร้องขอต้องดำเนินการให้สอดคล้องและอยู่ภายในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายภายใน รวมตลอดถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือสนธิสัญญาทวิภาคีหรือพหุภาคี หรือภายใต้ข้อตกลงหรือการดำเนินการที่ได้กระทำกันระหว่างรัฐภาคีที่รับคำร้องขอกับรัฐภาคีที่ร้องขอ

(ง) ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 วรรค 6 ถึง วรรค 19 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และนอกจากรายละเอียดตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 7 วรรค 10 แล้ว ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ในคำร้องขอด้วย

(1) ในกรณีที่เป็นคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินตาม (ก) (1) ของวรรคนี้ จะต้องมีรายละเอียดแสดงลักษณะของทรัพย์สินที่จะถูกริบ และข้อเท็จจริงที่ให้เป็นหลักฐานที่เพียงพอเพื่อให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอสามารถดำเนินการออกคำสั่งตามกฎหมายภายในได้

(2) ในกรณีที่เป็นคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินตาม (ก) (2) ของวรรคนี้ จะต้องมีสำเนาคำสั่งริบทรัพย์ที่ใช้เป็นพยานหลักฐานได้ตามกฎหมาย ซึ่งออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอ ข้อเท็จจริง และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติ

(3) ในกรณีที่เป็นคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินตาม (ข) ของวรรคนี้จะต้องมีรายละเอียดข้อเท็จจริงใช้เป็นหลักฐานและมาตรการที่ต้องการให้รัฐภาคีที่รับคำร้องขอดำเนินการ

(จ) รัฐภาคีจะต้องส่งสำเนาตัวบทกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวรรคนี้ รวมทั้งสำเนาตัวบทกฎหมายและกฎระเบียบที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้เลขาธิการ

(ฉ) ถ้ารัฐภาคีใดเลือกที่จะยอมรับมาตรการที่อ้างถึงใน (ก) และ (ข) ของวรรคนี้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีสนธิสัญญาที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว รัฐภาคีนั้นจะต้องถือเอาอนุสัญญานี้เป็นสนธิสัญญาพื้นฐาน

(ช) รัฐภาคีจะต้องพยายามดำเนินการทำสนธิสัญญาแบบทวิภาคีและพหุภาคีข้อตกลงหรือการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของความร่วมมือระหว่างประเทศตามมาตรานี้

5. (ก) รายได้หรือทรัพย์สินที่รัฐภาคีได้รับไว้ตามวรรค 1 หรือวรรค 4 แห่งมาตรานี้ให้รัฐภาคีนั้น ผู้ดำเนินการจำหน่ายตามบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบปฏิบัติภายในและกระบวนการทางบริหาร

(ข) เมื่อได้ดำเนินการตามคำร้องขอของรัฐภาคีฝ่ายหนึ่งตามมาตรานี้แล้วรัฐภาคีอาจพิจารณาทำความตกลงโดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) มอบรายได้และทรัพย์สินที่ถูกริบ หรือเงินกองทุนที่ได้จากการจำหน่ายหรือทรัพย์สิน หรือส่วนของทรัพย์สินดังกล่าวตามจำนวนที่เห็นสมควรให้กับหน่วยงานของรัฐบาลของรัฐภาคีต่าง ๆ ที่มีหน้าที่หลักในการปราบปรามการลักลอบค้าและการใช้ยาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

(2) จัดแบ่งรายได้หรือทรัพย์สินที่ถูกริบ หรือเงินกองทุนที่ได้จากการจำหน่ายรายได้หรือทรัพย์สินดังกล่าว แก่รัฐภาคีเป็นประจำหรือเป็นรายกรณี โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในกระบวนการทางบริหารหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีที่เกี่ยวข้องนี้

6. (ก) ถ้ารายได้ที่ถูกริบถูกแปรรูปหรือเปลี่ยนสภาพเป็นทรัพย์สินอื่นใด ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกอยู่ในข่ายบังคับของมาตราการที่อ้างถึงในมาตรานี้ด้วย

(ข) ถ้ารายได้ที่ถูกริบถูกปะปนกับทรัพย์สินอื่นที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ริบทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่เกินมูลค่าประเมินของรายได้ที่นำไปปะปนนั้น

(ค) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่เกิดจาก

(1) รายได้ที่ถูกริบ

(2) ทรัพย์สินที่ได้จากการแปรรูปหรือเปลี่ยนสภาพของรายได้ หรือ

(3) ทรัพย์สินที่มีรายได้ปะปนอยู่

ที่อยู่ในข่ายที่ต้องถูกดำเนินการตามมาตราการที่อ้างถึงในมาตรานี้ไม่เกินมูลค่าประเมินของรายได้นั้น

7. รัฐภาคีอาจให้ประกันว่า จะดำเนินการให้ภาระในการพิสูจน์เกี่ยวกับแหล่งที่มาที่ถูกต้องตามกฎหมายของรายได้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผลมาจากการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ที่อยู่ในข่ายจะต้องถูกริบตกอยู่แก่เจ้าของรายได้หรือทรัพย์สินดังกล่าว โดยการดำเนินการดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับหลักกฎหมายภายในของรัฐภาคี และกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้อง

8. บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้สุจริต

9. บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนต่อมาตราการริบทรัพย์สินแทนกฎหมายภายในของรัฐภาคี

มาตรา 6

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

1. มาตรานี้ให้ใช้บังคับกับความผิดตามมาตรา 3 วรรค 1 ที่รัฐภาคีร่วมกันกำหนดไว้

2. ความผิดตามมาตรานี้ คือ เป็นความผิดที่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาข้ามแดนได้ตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่บรรดารัฐภาคีมีพันธะกรณีต่อกันและรัฐภาคียินยอมที่จะกำหนดให้ความผิดเช่นว่านั้นเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดน

3. ถ้ารัฐภาคีใดได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ต้องหาข้ามแดนไปให้รัฐภาคี ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคีนั้นอาจนำเอาหลักการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้เป็นหลักทางกฎหมายเมื่อพิจารณาให้ความร่วมมือตามคำร้องขอ ในการนี้บรรดารัฐภาคีจะต้องพิจารณาออกกฎหมายกำหนดให้ใช้อนุสัญญานี้เป็นข้ออ้างทางกฎหมายเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตามที่จำเป็น

4. รัฐภาคีที่ยังไม่ได้เป็นภาคีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะต้องยอมรับให้ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้กันได้

5. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องอยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขของกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอ หรือตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทั้งนี้ ให้รวมถึงมูลเหตุที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วย

6. รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอเมื่อมีหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ตุลาการและเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจอื่น ๆ เชื่อได้ว่าการปฏิบัติตามคำร้องขอจะเป็นการให้ความสะดวกแก่การฟ้องคดีหรือการลงโทษบุคคลใดเพราะเหตุเกี่ยวกับเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติหรือความคิดเห็นทางการเมือง หรือคำร้องขอดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่บุคคลนั้น

7. รัฐภาคีต้องให้ความสะดวกในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

8. ในสภาพการณ์ที่จำเป็นและเร่งด่วนและเมื่อได้รับการร้องขอ รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจควบคุมตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ซึ่งมีตัวตนอยู่ในดินแดนของตน หรือดำเนินมาตรการที่เหมาะสมอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบหนี ทั้งนี้เว้นแต่จะมีบทบัญญัติของกฎหมายภายในและสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกำหนดไว้

9. โดยไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการดำเนินคดีทางอาญาตามกฎหมายในรัฐภาคีที่ควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยอ้างเหตุผลตามมาตรา 4 วรรค 2 (ก) ให้เสนอคดีดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อไป เว้นแต่จะได้มีการตกลงกับรัฐภาคีที่ร้องขอเป็นอย่างอื่น

(ข) ในกรณีที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยเพิ่มว่าตนมีอำนาจศาลเหนือคดีนั้นตามมาตรา 4 วรรค 2 (ข) ก็ให้เสนอคดีดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินการฟ้องคดี เว้นแต่รัฐภาคีที่ร้องขอจะร้องขอเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้เพื่อรักษาเขตอำนาจศาลตามกฎหมายของตนไว้

10. ถ้ารัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอปฏิเสธไม่ส่งบุคคลที่มีสัญชาติของตน รัฐภาคีนั้นจะต้องพิจารณาลงโทษบุคคลดังกล่าวตามคำพิพากษาของรัฐภาคีที่ร้องขอ หรือดำเนินคดีสำหรับความผิดที่บุคคลดังกล่าวยังไม่ได้รับโทษ ทั้งนี้ เมื่อมีการร้องขอจากรัฐภาคีที่ร้องขอ และกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้อำนาจกระทำได้และให้กระทำไปกับกฎหมายภายในดังกล่าว

11. รัฐภาคีต้องหาทางทำข้อตกลงระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการ หรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

12. บรรดารัฐภาคีอาจพิจารณาเข้าร่วมในข้อตกลงระดับทวิภาคีและพหุภาคี ไม่ว่าจะเป็นข้อตกลงเฉพาะกาลหรือข้อตกลงทั่วไป เพื่อดำเนินการโอนบุคคลที่ถูกพิพากษาจำคุกหรือถูกจำกัดอิสรภาพในรูปแบบอื่นในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้กลับไปรับโทษต่อในประเทศที่บุคคลดังกล่าวมีสัญชาติ

มาตรา 7

ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย

1. บรรดารัฐภาคีต้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในการสืบสวน การฟ้องคดี และการดำเนินกระบวนที่เกี่ยวกับความผิดทางอาญาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1

2. รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การสืบพยานหลักฐานหรือบันทึกกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(ข) ส่งเอกสารที่เกี่ยวกับคดี

(ค) ค้นและยึด

(ง) ตรวจสอบวัตถุและสถานที่

(จ) จัดหาข้อมูลและสิ่งที่ใช้เป็นพยานหลักฐาน

(ฉ) จัดส่งต้นฉบับของเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการบัญชี การเงิน บริษัทหรือการค้า หรือสำเนาของเอกสารดังกล่าว ที่มีการรับรองความถูกต้อง

(ช) พิสูจน์หรือสืบเสาะรายได้ ทรัพย์สิน อุปกรณ์เครื่องมือ หรือสิ่งอื่นใด เพื่อนำมาใช้เป็นพยานหลักฐาน

3. บรรดารัฐภาคีอาจให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายในรูปแบบอื่นตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอกำหนดให้กระทำได้

4. รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอต้องอำนวยความสะดวกหรือให้การสนับสนุนตามขอบเขตที่กฎหมายและหลักปฏิบัติภายในประเทศกำหนดไว้และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้บุคคลที่ยินยอมให้ความร่วมมือในการสืบสวนหรือเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีรวมถึงบุคคลที่ถูกควบคุม มาแสดงตัวหรือเรียกหาตัวได้

5. รัฐภาคีต้องไม่ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามมาตรานี้โดยอ้างเหตุผลว่าเป็นความลับของธนาคาร

6. บทบัญญัติแห่งมาตรานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อพันธะกรณีของรัฐภาคีตามสนธิสัญญาอื่น เกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในคดีอาญาไม่ว่าจะเป็นระดับทวิภาคี หรือระดับพหุภาคี ซึ่งได้ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือจะใช้บังคับต่อไป

7. เมื่อมีการร้องขอตามมาตรานี้ ถ้ารัฐภาคีที่ได้รับความร้องขอมิได้เป็นภาคีของสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันฉบับใดฉบับหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติวรรค 8 ถึงวรรค 19 แห่งมาตรานี้มาใช้บังคับ แต่ถ้ารัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอเป็นภาคีของสนธิสัญญาว่าด้วยเรื่องดังกล่าวสมัยใดสมัยหนึ่งให้นำบทบัญญัติที่มีลักษณะคล้ายกันแห่งสนธิสัญญาที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอเป็นภาคีอยู่มาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐภาคีจะได้ตกลงให้นำบทบัญญัติวรรค 8 ถึงวรรค 19 มาตรานี้มาใช้บังคับแทน

8. ให้รัฐภาคีกำหนดหน่วยงานหนึ่งหรือมากกว่านั้นถ้าจำเป็น เป็นผู้รับผิดชอบ และมีอำนาจปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน หรือจัดส่งคำร้องดังกล่าวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจให้รัฐภาคีแจ้งให้เลขาธิการทราบถึง การกำหนดหน่วยงานดังกล่าวการส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือการสื่อสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีผลผูกมัดระหว่างหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบของบรรดารัฐภาคี แต่ข้อกำหนดเช่นว่านี้ไม่ลบล้าง

สิทธิของรัฐภาคีที่จะขอให้ส่งคำร้องและการสื่อสารดังกล่าวให้แก่ตนโดยวิธีการทางการทูต ในกรณีเร่งด่วนและรัฐภาคีตกลงกัน การส่งคำร้องและการสื่อสารอาจกระทำโดยส่งผ่านองค์การตำรวจสากลก็ได้

9. คำร้องต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้ภาษาที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอยอมรับให้แจ้งชื่อภาษาที่รัฐภาคีแต่ละรัฐยอมรับไปยังเลขาธิการด้วย ในกรณีเร่งด่วนและรัฐภาคีตกลงกันให้ร้องขอด้วยวาจาได้ แต่ต้องมีการยืนยันด้วยลายลักษณ์อักษรมาในภายหลัง

10. คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานซึ่งยื่นคำร้องขอ

(ข) รายละเอียดของการสืบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการพิจารณาคดี ตลอดทั้งรายชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่กระทำการสืบสวน ฟ้องคดี หรือพิจารณาคดีดังกล่าว

(ค) สรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นในกรณีที่เป็นการร้องขอให้นำส่งเอกสารของศาล

(ง) ลักษณะความช่วยเหลือที่ขอ และรายละเอียดของกระบวนการพิจารณาที่รัฐภาคีผู้ขอประสงค์จะให้ดำเนินการ

(จ) ระบุชื่อหรือรูปพรรณสถานที่อยู่ และเชื้อชาติของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จะกระทำได้

(ฉ) จุดประสงค์ที่ขอพยานหลักฐาน ข้อมูล หรือให้ดำเนินการ

11. รัฐภาคีได้รับการร้องขออาจขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ เมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำร้องตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ หรือเพื่อความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอดังกล่าว

12. คำร้องต้องดำเนินการไปตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และตามกระบวนการที่ระบุไว้ในคำร้องขอเท่าที่จะกระทำได้และไม่ขัดต่อกฎหมายภายใน

13. รัฐภาคีที่ร้องขอต้องไม่ส่งหรือใช้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอให้มาเพื่อการสืบสวน การฟ้องคดี และการดำเนินกระบวนการใด ๆ นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในคำร้องโดยไม่ได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

14. รัฐภาคีร้องขออาจขอร้องให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอปกปิดข้อเท็จจริงและเนื้อหาของคำร้องไว้เป็นความลับได้ เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามคำร้อง ถ้ารัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจปฏิบัติตามความต้องการดังกล่าวได้ ต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ร้องขอทราบทันที

15. รัฐภาคีอาจปฏิเสธไม่ให้ ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) คำร้องขอไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

(ข) รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการตามคำร้องน่าจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือผลประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของตน

(ค) หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ถูกห้ามโดยกฎหมายภายในมิได้ปฏิบัติการตามที่ได้รับการร้องขอ เนื่องจากความผิดที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ต้องมีการสืบสวน การฟ้องคดี และการดำเนินกระบวนการใด ๆ ภายใต้เขตอำนาจศาลของตน

(ง) เป็นกรณีที่ขัดกับระบบกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในเรื่องที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันว่าด้วยการดำเนินการให้ตามคำร้อง

16. การปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายใด ๆ จะต้องให้เหตุผลประกอบด้วย

17. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจประวิงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายร่วมกันไว้ได้ ถ้าคำร้องขอดังกล่าวเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การฟ้องคดีและการดำเนินกระบวนการใด ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ ในกรณี เช่นนี้ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอปรึกษากับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อพิจารณาว่าจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้วยเงื่อนไขที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเห็นว่าจะเป็นได้หรือไม่

18. พยานบุคคล ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นที่ยินยอมมาเป็นพยานในกระบวนการพิจารณาหรือมาช่วยในการสืบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีทางศาลในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอต้องไม่ถูกฟ้องคดีหน่วงเหนี่ยวกักขัง ลงโทษ หรือต้องถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลอย่างอื่นใดในดินแดนนั้นเพราะการกระทำหรืองดเว้นการกระทำการละเลย หรือคำพิพากษาที่มีอยู่ก่อนการ ความคุ้มครองดังกล่าวจะสิ้นสุดลง เมื่อเวลาผ่านไปสิบห้าวันติดต่อกันหรือตามกำหนดเวลาที่รัฐภาคีเห็นพ้องกันนับตั้งแต่วันที่พยานบุคคล ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นนั้นได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการว่าไม่มีความจำเป็นต้องให้บุคคลเช่นว่านั้นมาปรากฏตัวต่อศาลอีกต่อไปแล้ว อย่างไรก็ดี การเลือก

โอกาสที่จะออกเดินทางยังคงเป็นเรื่องของความสมัครใจว่าจะอยู่ในดินแดนรัฐนั้นหรือถ้าว่าออกจากประเทศไปแล้วจะกลับเข้ามาใหม่ก็ได้ตามแต่ใจสมัคร

19. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามคำร้อง เว้นแต่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากหรือมีลักษณะพิเศษเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำร้อง ให้รัฐภาคีหารือกันเพื่อกำหนดวิธีการเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามคำร้องรวมตลอดถึงเงื่อนไขในการดำเนินการตามคำร้องนั้นด้วย

20. ให้รัฐภาคีพิจารณาตามความจำเป็นไปได้ที่จะให้มีข้อตกลงระดับทวิภาคี หรือระดับพหุภาคีที่จะตอบสนอง หรือก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ หรือส่งเสริมบัญญัติแห่งมาตรานี้

มาตรา 8

การโอนการพิจารณาคดี

ให้รัฐภาคีพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะโอนการพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับความผิดอาญาตามที่กำหนดไว้มาตรา 3 วรรค 1 จากรัฐหนึ่งไปยังอีกรัฐหนึ่งในกรณีที่การโอนเช่นนั้นเป็นประโยชน์ต่อการให้ความยุติธรรมอันเหมาะสม

มาตรา 9

ความร่วมมือในรูปแบบอื่นและการฝึกอบรม

1. ให้รัฐภาคีให้ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับระบบกฎหมายและการบริหารภายในของรัฐภาคี โดยมุ่งจะเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 โดยเฉพาะต้องดำเนินการตามหลักการของข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีดังต่อไปนี้

(ก) จัดตั้งและรักษาช่องทางในการสื่อสารระหว่างองค์กรและหน่วยงานที่มีอำนาจและหน้าที่ เพื่อเอื้ออำนวยให้มีการแลกเปลี่ยนอย่างรวดเร็วและปลอดภัยของข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ

ความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 รวมทั้งความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมที่เป็นความผิดอื่น ๆ ถ้าหากว่ารัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นเป็นการสมควร

(ข) ให้ความร่วมมือกันในการดำเนินการสืบสวนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 ที่มีลักษณะเป็นความผิดระหว่างประเทศ เกี่ยวกับ

(1) ชื่อและรูปพรรณ ถิ่นที่อยู่ และพฤติกรรมของบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา 3 วรรค 1

(2) ความเคลื่อนไหวของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดดังกล่าว

(3) ความเคลื่อนไหวของยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 แห่งอนุสัญญานี้ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าว

(ค) ในกรณีเหมาะสมไม่ขัดต่อกฎหมายภายใน จัดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้โดยพิจารณาถึงความจำเป็นในการคุ้มครองความปลอดภัยของบุคคลและเพื่อปฏิบัติการ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีที่เข้าร่วมในคณะทำงานดังกล่าวต้องปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีที่เป็นเจ้าของดินแดนที่มีปฏิบัติการ ในการดำเนินการทุกครั้ง รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องต้องให้ความมั่นใจว่าจะให้ความเคารพอธิปไตยแห่งดินแดนที่ปฏิบัติการนั้น ดำเนินอยู่อย่างเต็มที่

(ง) จัดหายาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ในปริมาณที่ต้องการเพื่อจุดประสงค์ในการวิเคราะห์หรือสืบสวน

(จ) อำนวยความสะดวกเพื่อให้มีความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรและหน่วยงานที่มีอำนาจและหน้าที่ และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน

2. ให้รัฐภาคีแต่ละฝ่ายริเริ่มพัฒนา หรือปรับปรุงโครงการฝึกอบรมพิเศษในขอบเขตที่จำเป็น สำหรับเจ้าหน้าที่ปราบปรามและบุคลากรอื่น ๆ ของตน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 โครงการเช่นว่านั้นต้องเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเรื่องต่อไปนี้

(ก) วิธีการที่ใช้ในการตรวจจับและปราบปรามการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1

(ข) เส้นทางและวิธีการที่ใช้โดยบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐ ผ่านแดน รวมทั้งมาตราการตอบโต้ที่เหมาะสม

(ค) การติดตามการนำเข้าและส่งออกยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทสารตามบัญชี 1 และ บัญชี 2

(ง) การตรวจจับและการติดตามความเคลื่อนไหวของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการลักลอบค้ายาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท วัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1

(จ) วิธีการที่ใช้ในการย้ายโอน ปกปิด หรือปลอมแปลงเงิน ทรัพย์สิน และอุปกรณ์เครื่องมือดังกล่าว

(ฉ) การรวบรวมพยานหลักฐาน

(ช) วิธีการควบคุมในเขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษี

(ซ) วิธีการปราบปรามที่ทันสมัย

3. ให้รัฐภาคีให้ความช่วยเหลือกันในการวางแผนและดำเนินโครงการค้นคว้า และฝึกฝนเพื่อถ่ายทอดความรู้ความชำนาญในเรื่องที่กล่าวถึงไว้ในวรรค 2 แห่งมาตรานี้ และเพื่อการนี้ให้มีการประชุมและการสัมมนาระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติตามที่เห็นสมควร เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และกระตุ้นให้มีการพิจารณาปัญหาที่เป็นความดังกล่าวร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความจำเป็นพิเศษของรัฐผ่านแดน

มาตรา 10

ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับรัฐผ่านแดน

1. ให้รัฐภาคีร่วมมือโดยตรง หรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือองค์กรระดับภูมิภาคที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนเท่าที่จะกระทำได้แก่รัฐผ่านแดน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องการความช่วยเหลือและความสนับสนุน โดยผ่านโครงการความร่วมมือทางวิชาการทางอ้อมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

2. รัฐภาคีอาจดำเนินการโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคที่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่รัฐผ่านแดน โดยมีจุดประสงค์เพื่อขยายและเสริมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้การควบคุมและป้องกันการลักลอบค้ายาเสพติดได้ผล

3. รัฐภาคีอาจจัดทำข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือระดับพหุภาคีขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรานี้ รวมทั้งอาจพิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย

มาตรา 11

การควบคุมการขนส่งยาเสพติด

1. ถ้าหลักการพื้นฐานในระบบกฎหมายในประเทศอนุญาตให้ทำได้ ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการตามที่จำเป็นภายในขอบเขตที่เป็นไปได้ เพื่อให้มีการควบคุมการขนส่งยาเสพติดที่เหมาะสมในระดับระหว่างประเทศ ตามหลักการของข้อตกลงที่เห็นพ้องร่วมกัน ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 และดำเนินการตามกฎหมายแก่บุคคลเหล่านั้น

2. การให้มีการควบคุมการขนส่งยาเสพติดให้กระทำเป็นกรณี ๆ ไป และอาจพิจารณาให้ความช่วยเหลือทางการและการใช้อำนาจเจ้าพนักงานของรัฐภาคีนั้น ๆ ด้วย

3. ยาเสพติดผิดกฎหมายซึ่งตกลงให้มีการควบคุมการขนส่ง อาจถูกสกัดไว้โดยได้รับความยินยอมจากรัฐภาคีนั้น และอาจมีการอนุญาตให้ส่งต่อไปได้โดยที่ยาเสพติดหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทยังคงอยู่ครบถ้วนหรือถูกถ่ายเทออก หรือถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 12

สารซึ่งถูกใช้ในการประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

1. ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันการดัดแปลงวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 เพื่อประโยชน์ในการลักลอบประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต

และประสาทและรัฐภาคีให้ความร่วมมือกันเพื่อการนี้

2. ถ้ารัฐภาคี หรือคณะกรรมการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เห็นว่าสมควรเพิ่มเติมสารใดเข้าในบัญชี 1 หรือบัญชี 2 ก็ให้เสนอเรื่องต่อเลขาธิการพร้อมด้วยข้อมูลเพื่อสนับสนุนเรื่องที่เสนอนั้น ใช้วิธีดำเนินการดังได้กล่าวไว้ในวรรคสองถึงวรรคเจ็ด แห่งมาตรานี้เช่นกันเมื่อรัฐภาคีหรือคณะกรรมการได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอที่จะให้ลบชื่อสารใดออกจากบัญชี 1 หรือบัญชี 2 หรือให้ย้ายสารใดจากบัญชีหนึ่งไปยังอีกบัญชีหนึ่ง

3. ให้เลขาธิการ ส่งเรื่องที่เสนอมากับข้อมูลข่าวสารที่เห็นว่าเกี่ยวข้อง ไปยังบรรดารัฐภาคีและคณะกรรมาธิการ และหากเป็นเรื่องที่รัฐภาคีเสนอมา ให้ส่งไปยังคณะกรรมการด้วย ให้รัฐภาคีส่งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เสนอนั้นกลับไปยังเลขาธิการ พร้อมกับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมทั้งมวลซึ่งอาจช่วยคณะกรรมการในการประเมินและช่วยคณะกรรมาธิการในการวินิจฉัยชี้ขาด

4. เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาขอบเขต ความสำคัญ และความหลากหลายของการใช้สารนั้นในทางที่ผิด ตลอดจนความเป็นไปได้และความยากง่ายของการใช้สารอื่นแทนทั้งเพื่อประโยชน์ในทางที่ถูกกฎหมายและการประกอบอุตสาหกรรมในทางที่ผิดกฎหมายแล้ว เห็นว่า

(ก) สารดังกล่าวมักจะถูกลักลอบใช้ในการประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(ข) หากปริมาณและขอบเขตของการลักลอบประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท จะก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือปัญหาสังคม เพื่อที่จะให้มีการดำเนินการในระดับนานาชาติ คณะกรรมการจะแจ้งผลการประเมินสารดังกล่าว รวมทั้งผลกระทบทั้งต่อการใช้ที่ถูกกฎหมายและต่อการประกอบอุตสาหกรรมที่ผิดกฎหมายที่น่าจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเติมชื่อสารนั้นลงในบัญชี 1 หรือบัญชี 2 กับข้อเสนอแนะมาตรการติดตามที่เหมาะสมกับการประเมินนั้น (ถ้ามี) ไปยังคณะกรรมาธิการ

5. เมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณาข้อคิดเห็นของรัฐภาคี ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการซึ่งให้การประเมินเพื่อช่วยในการบ่งชี้ในแง่ของวิทยาศาสตร์ ตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นใดตามสมควรแล้ว ก็อาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยให้ถือเอาเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนรัฐภาคีสมาชิกว่าควรรวมสื่อสารดังกล่าวนั้นไว้ในบัญชี 1 หรือบัญชี 2

6. ให้เลขาธิการแจ้งคำชี้ขาดของคณะกรรมาธิการตามมาตรานี้ ไปยังรัฐภาคีทุกรัฐหรือประเทศซึ่งมีสิทธิ์เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ และคณะกรรมการ คำชี้ขาดดังกล่าวจะมีผลใช้

บังคับเต็มที่ต่อรัฐภาคีแต่ละรัฐเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง

7. (ก) คำชี้ขาดของคณะกรรมาธิการตามมาตรานี้ คณะมนตรีอาจพิจารณาทบทวนใหม่ได้ หากรัฐภาคีร้องขอให้ดำเนินการเช่นว่านั้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แจ้งคำชี้ขาดนั้น คำร้องขอให้ทบทวนคำชี้ขาดของคณะกรรมาธิการให้ส่งไปยังเลขาธิการพร้อมด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้ออ้างในการร้องขอให้ทบทวนนั้น

(ข) ให้เลขาธิการส่งสำเนาคำร้องขอให้ทบทวนคำชี้ขาดของคณะกรรมาธิการพร้อมด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องไปยังคณะกรรมาธิการ คณะกรรมการ และรัฐภาคีทั้งหลาย เพื่อชวนให้แสดงความคิดเห็นภายในเก้าสิบวัน ข้อคิดเห็นที่ได้รับทั้งหมดให้นำขึ้นเสนอต่อคณะมนตรีเพื่อพิจารณา

(ค) คณะมนตรีอาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคำชี้ขาดของคณะกรรมาธิการได้ ให้แจ้งผลการวินิจฉัยของคณะมนตรีไปยังรัฐภาคีทุกรัฐหรือประเทศซึ่งมีสิทธิ์เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ คณะกรรมาธิการและคณะกรรมการ

8. (ก) โดยไม่เป็นการล้มล้างหลักการทั่วไปแห่งบทบัญญัติในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ และบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และอนุสัญญา พ.ศ. 2514 ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการตามที่เห็นสมควรในการติดตามการประกอบอุตสาหกรรมและการจำหน่ายวัตถุในบัญชี 1 และบัญชี 2 ซึ่งกระทำภายในดินแดนของตน

(ข) เพื่อการนี้ รัฐภาคี อาจ

(1) ควบคุมบุคคลและวิสาหกิจทั้งหมดที่มีส่วนในการประกอบอุตสาหกรรมและการจำหน่ายวัตถุดังกล่าว

(2) ควบคุมให้การตั้งและการใช้สถานที่ประกอบอุตสาหกรรมหรือจำหน่ายวัตถุดังกล่าวต้องมีใบอนุญาต

(3) กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องขอรับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น

(4) ป้องกันมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้จำหน่ายมีสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองในปริมาณที่เกินกว่าความจำเป็นในการประกอบธุรกิจตามปกติและภาวะของตลาดที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ๆ

9. ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุในบัญชี 1 และบัญชี 2 ให้รัฐภาคีทุกรัฐดำเนินมาตรการต่อไปนี้

(ก) จัดให้มีระบบติดตามการค้าระหว่างประเทศของวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจที่น่าสงสัย ระบบติดตามดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขายส่ง และผู้ขายปลีก ซึ่งจะแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงคำสั่งซื้อและการซื้อขายที่น่าสงสัย

(ข) ยึดวัตถุใด ๆ ในบัญชี 1 และบัญชี 2 ถ้ามีพยานหลักฐานเพียงพอว่ามีเพื่อใช้ในการลักลอบประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(ค) แจ้งให้พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็วที่สุด ถ้าหากมีเหตุผลสมควรเชื่อได้ว่าการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 นั้น มีจุดหมายเพื่อการลักลอบประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติด หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีจ่ายเงินและองค์ประกอบที่จำเป็นอื่น

(ง) กำหนดให้สินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับตามสมควร เอกสารทางการค้า เช่น บัญชีราคาสินค้า ใบบัญชีสินค้าที่บรรทุกในพาหนะ เอกสารเกี่ยวกับศุลกากร เอกสารการขนส่ง และเอกสารในการส่งของอื่น ๆ ต้องระบุชื่อตามที่กำหนดตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ของสารที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ปริมาณที่นำเข้าหรือส่งออกและชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออก ผู้นำเข้าตลอดจนผู้รับสินค้า ถ้ามี

(จ) ให้ประกันว่าเอกสารต่าง ๆ ที่อ้างถึงใน (ง) แห่งวรรคนี้จะมีการเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่ต่ำกว่าสองปี และพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเรียกตรวจสอบได้เสมอ

10. (ก) นอกเหนือจากบทบัญชี วรรค 9 และตามที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องขอไปยังเลขาธิการแล้ว แต่รัฐภาคีเจ้าของดินแดนที่ส่งออกวัตถุตามบัญชี 1 ต้องให้ความมั่นใจว่า ก่อนมีการส่งออกสารใด ๆ พนักงานเจ้าหน้าที่ของตนจะจัดส่งข้อมูลข่าวสารต่อไปนี้ไปยังประเทศที่นำเข้า

(1) ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ตลอดจนผู้รับสินค้า ถ้ามี

(2) ชื่อวัตถุตามบัญชี 1

(3) ปริมาณของสารที่จะส่งออก

(4) จุดนำเข้าและวันที่กำหนดส่งสินค้า

(5) ข้อมูลอื่นใดซึ่งตกลงกันระหว่างรัฐภาคี

(ข) รัฐภาคีอาจใช้มาตรการควบคุมที่เข้มงวดหรือรุนแรงยิ่งกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ถ้าเห็นว่ามาตรการเช่นว่านั้น สมควรหรือจำเป็น

11. เมื่อรัฐภาคีใดแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่รัฐภาคีอื่นตามวรรค 9 และวรรค 10 แห่งมาตรานี้ รัฐภาคีที่แจ้งข้อมูลอาจขอให้รัฐภาคีที่รับข้อมูลปกปิดข้อมูลทางการค้า ธุรกิจ ความลับทางการพาณิชย์หรือทางวิชาชีพหรือกรรมวิธีทางการค้าไว้เป็นความลับได้

12. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐแจ้งข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ไปยังคณะกรรมการปีละครั้งตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามแบบที่คณะกรรมการจัดหามาให้

(ก) ปริมาณวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ที่ยึดได้ และแหล่งที่มา ถ้ามี

(ข) สารอื่นมิได้ถูกกำหนดตามบัญชี 1 หรือบัญชี 2 แต่ถูกตรวจพบว่าถูกใช้ในการลักลอบประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และรัฐภาคีเห็นว่ามีความสำคัญเพียงพอที่จะนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(ค) วิธีการดัดแปลงและการลักลอบประกอบอุตสาหกรรม

13. ให้คณะกรรมการรายงานการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรานี้ไปยังคณะกรรมาธิการปีละครั้ง และให้คณะกรรมาธิการทบทวนความเพียงพอและความเหมาะสมของบัญชี 1 และบัญชี 2 เป็นครั้งคราว

14. บทบัญชีแห่งมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับยาปรุงทางเภสัชกรรมหรือยาปรุงอื่น ๆ ที่มีวัตถุตามบัญชี 1 หรือบัญชี 2 ผสมอยู่ในลักษณะที่ว่าสารนั้น ๆ ไม่สามารถจะใช้หรือทำให้คืนสภาพเดิมได้โดยง่ายโดยใช้วิธีการที่มีอยู่แล้ว

มาตรา 13

วัสดุและอุปกรณ์

ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการตามที่เห็นสมควรในการป้องกันการค้าและการดัดแปลงวัสดุและอุปกรณ์เพื่อการผลิตหรือการประกอบอุตสาหกรรมยาเสพติดหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และความร่วมมือกันเพื่อการนี้

มาตรา 14

มาตราการกำจัดการเพาะปลูกพืชเสพติด และขจัดความต้องการยาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย

1. มาตรการใด ๆ ที่รัฐภาคีดำเนินการตามอนุสัญญานี้ต้องเข้มงวดไม่น้อยกว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำจัดทำลายการเพาะปลูกพืชที่มีสารเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและการลดความต้องการยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมายของอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และอนุสัญญา พ.ศ. 2514

2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่สมควรในการป้องกันและเพาะปลูกโดยผิดกฎหมายและการกำจัดทำลายพืชที่มีสารเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เช่น ต้นฝิ่น ต้นโคคา และต้นกัญชา ซึ่งเพาะปลูกขึ้นโดยผิดกฎหมายในดินแดนของตน มาตรการดังกล่าวต้องเคารพต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และต้องคำนึงถึงการใช้โดยกฎหมายตามหลักฐานประวัติศาสตร์ระบุไว้ รวมตลอดถึงการคุ้มครองสภาพแวดล้อมด้วย

3. (ก) รัฐภาคีอาจร่วมมือกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการกำจัดทำลาย นอกเหนือจากนี้ ความร่วมมือดังกล่าวอาจรวมถึงการสนับสนุนตามเวลาสมควรให้มีการพัฒนาประเทศเพื่อให้มีทางเลือกอื่นที่เหมาะสมทางเศรษฐกิจแทนการเพาะปลูกโดยผิดกฎหมาย โดยในการดำเนินโครงการพัฒนาชนบทให้คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงตลาด การได้มาซึ่งทรัพยากร และภาวะทางสังคมเศรษฐศาสตร์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ๆ รัฐภาคีอาจทำความตกลงกันในมาตรการความร่วมมือที่เหมาะสมอย่างอื่น ๆ ได้

(ข) ให้รัฐภาคีอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์และทางวิชาการและการวิจัยที่เกี่ยวกับการกำจัดทำลายพืชเสพติด

(ค) ให้รัฐภาคีที่มีพรมแดนร่วมกันพยายามหาทางร่วมมือกันในโครงการกำจัดทำลายพืชเสพติดในพื้นที่ของตนตลอดแนวพรมแดนร่วมนั้น

4. ให้รัฐภาคีกำหนดมาตรการที่เหมาะสมที่มีเป้าหมายเพื่อตัดหรือลดความต้องการยาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อลดความทุกข์ทรมานที่เกิดแก่มนุษย์ เพื่อตัดแรงจูงใจทางการเงินของการลักลอบค้ายาเสพติด นอกจากนี้มาตรการเหล่านี้อาจถึงข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ องค์การชำนาญพิเศษขององค์การ

สหประชาชาติ เช่น องค์การอนามัยโลก ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ และอิงเค้าโครงของระเบียบปฏิบัติที่กำหนดขึ้นใช้ในการประชุมระดับนานาชาติว่าด้วยเรื่องยาเสพติดและการค้ายาเสพติดกฎหมายซึ่งมีขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2530 เพราะจะต้องอาศัยความร่วมมือของทั้งองค์การรัฐบาล องค์การเอกชนและความพยายามของเอกชนในการป้องกัน บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพรัฐภาคีอาจเข้าร่วมในข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือระดับพหุภาคีที่มีเป้าหมาย เพื่อตัดหรือลดความต้องการยาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมาย

5. รัฐภาคีอาจดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการทำลายเสียแต่เนิ่น ๆ หรือการกำจัดยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตลอดจนวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ซึ่งยึดหรือริบมาโดยวิธีที่ถูกกฎหมาย และเพื่อกำหนดปริมาณของวัตถุดังกล่าวเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐาน

มาตรา 15

ผู้ประกอบการขนส่ง

1. ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้ประกันว่าการขนส่งของผู้ประกอบการขนส่งจะไม่ถูกใช้ไปในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงข้อตกลงเป็นกรณีพิเศษกับผู้ประกอบการขนส่ง

2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งดำเนินมาตรการป้องกันที่ชอบด้วยเหตุผลเพื่อป้องกันการขนส่งของตนไปในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 วรรค 1 มาตรการป้องกันดังกล่าวอาจรวมถึง

(ก) ถ้าสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการขนส่งอยู่ภายในดินแดนของรัฐภาคี

(1) ให้มีการฝึกอบรมพนักงานให้สามารถบ่งชี้สิ่งของที่ขนส่งหรือบุคคลที่น่าสงสัยได้

(2) ส่งเสริมให้พนักงานมีความซื่อสัตย์สุจริต

(ข) ถ้าผู้ประกอบการขนส่ง ประกอบกิจการอยู่ภายในดินแดนของรัฐภาคี

(1) ยื่นใบรายละเอียดสินค้าล่วงหน้าทุกครั้งที่ทำได้

(2) ให้ตราผนึกที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ยาก ตรวจสอบได้เป็นรายตัว ผนึกบนตู้ใส่สินค้า

(3) รายงานเหตุการณ์ที่น่าสงสัยทุกอย่างอันอาจจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในโอกาสแรกที่ทำได้

3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพยายามให้ประกันว่า ผู้ประกอบการขนส่งและพนักงานเจ้าหน้าที่จุดขาเข้าและจุดขาออก ตลอดจนบริเวณด่านศุลกากรอื่น ๆ จะให้ความร่วมมือกันโดยมุ่งจะป้องกันผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่มิให้ถึงพาหนะที่ขนส่งสินค้า และมุ่งจะดำเนินมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม

มาตรา 16

เอกสารทางการค้าและฉลากของสินค้าที่ส่งออก

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดให้ยาเสพติด และสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะส่งออกมีเอกสารกำกับอย่างถูกต้อง นอกเหนือจากข้อกำหนดเกี่ยวกับเอกสารตามมาตรา 31 แห่ง อนุสัญญา พ.ศ. 2504 มาตรา 31 แห่งอนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 12 แห่ง อนุสัญญา พ.ศ. 2514 เอกสารทางการค้า เช่น บัญชีราคาสินค้าบัญชีสินค้าที่บรรทุกในพาหนะ เอกสารเกี่ยวกับศุลกากร เอกสารการขนส่ง และเอกสารในการส่งของอื่น ๆ ต้องระบุชื่อยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ส่งออกดังที่แสดงไว้ในบัญชีท้าย อนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และอนุสัญญา พ.ศ. 2514 ปริมาณที่ส่งออก ตลอดจนชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออกและผู้รับสินค้า ถ้ามี

2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดให้ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ส่งออกไปต้องไม่ปิดฉลากผิด

มาตรา 17

การลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล

1. ให้รัฐภาคีให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เท่าที่กระทำได้เพื่อปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเลตามกฎหมายทางทะเลระหว่างประเทศ

2. รัฐภาคีใดมีเหตุอันสมควรสงสัยว่า เรือซึ่งชักธงสัญชาติของตนหรือไม่แสดงธงหรือเครื่องหมายทะเบียนใด ๆ มีส่วนร่วมในการลักลอบค้ายาเสพติดรัฐภาคีนั้นอาจร้องขอความช่วยเหลือ

จากรัฐภาคีอื่นในการปราบปรามการใช้เรือในทางที่ผิดกฎหมายดังกล่าว รัฐภาคีได้รับการร้องขอต้องให้ความช่วยเหลือดังกล่าวภายใต้วิธีการที่มีอยู่

3. รัฐภาคีใดมีเหตุผลอันสมควรสงสัยว่า เรือซึ่งแล่นอยู่ภายนอกดินแดนของตนและชักธงสัญชาติหรือแสดงเครื่องหมายทะเบียนของรัฐภาคีอื่น มีส่วนร่วมในการลักลอบค้ายาเสพติดรัฐภาคีนั้นอาจแจ้งให้เจ้าของธงที่เรือลำดังกล่าวพักอยู่ทราบ เพื่อขอคำยืนยันเรื่องทะเบียนของเรือลำดังกล่าว และหากได้รับคำยืนยันแล้ว ก็อาจร้องขอประเทศเจ้าของธงให้ตนมีอำนาจที่จะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมต่อเรือลำดังกล่าว

4. ภายใต้บังคับ วรรค 3 ของมาตรานี้ สนธิสัญญาที่มีการบังคับใช้ระหว่างรัฐภาคีหรือข้อตกลงอื่นใดที่ทำขึ้นระหว่างรัฐภาคี ประเทศเจ้าของธงอาจมอบอำนาจให้ประเทศที่ร้องขอ

(ก) ขึ้นไปบนเรือ

(ข) ค้นเรือ

(ค) ถ้าพบพยานหลักฐานว่าเรือลำดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติด ให้ดำเนินการตามความที่เหมาะสมในส่วนที่เกี่ยวกับเรือ คน และสินค้าที่บรรทุกในเรือ

5. เมื่อมีการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้รัฐภาคีคำนึงว่าจะไม่ทำการใดอันจำเป็นอันตรายแก่ความปลอดภัยของชีวิตในทะเล ความปลอดภัยของเรือและสินค้า หรือกระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ทางการค้าและทางกฎหมายของประเทศเจ้าของธงหรือประเทศอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

6. ตามข้อผูกพันในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ประเทศเจ้าของธงอาจมอบอำนาจให้ประเทศที่ร้องขอ โดยมีเงื่อนไขระหว่างตนกับประเทศที่ร้องขอ รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ

7. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรค 3 และวรรค 4 แห่งมาตรานี้ รัฐภาคีต้องให้การเสนอตอบโดยไม่ชักช้าต่อคำร้องขอของรัฐภาคีที่ขอให้ชี้ว่า เรือซึ่งชักธงสัญชาติของตนนั้นมีหรือไม่มีสิทธิ์กระทำการเช่นว่านั้นหรือไม่และต่อคำร้องขออำนาจตามวรรค 3 เมื่อเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้รัฐภาคี ต้องแต่งตั้งเจ้าพนักงานหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น ในกรณีที่มีความจำเป็นให้เป็นผู้รับและตอบคำร้องดังกล่าว และให้แจ้งการแต่งตั้งดังกล่าวไปยังเลขาธิการ เพื่อแจ้งให้รัฐภาคีอื่น ๆ ทราบภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับจากวันแต่งตั้ง

8. ให้รัฐภาคีดำเนินการใด ๆ ตามมาตรานี้ แจ้งผลการดำเนินการไปให้ประเทศเจ้าของธงนั้นทราบโดยทันที

9. ให้รัฐภาคีพิจารณาเข้าร่วมในข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือระดับภูมิภาคเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหรือเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของบทบัญญัติแห่งมาตรนี้

10. การปฏิบัติการตามวรรค 4 แห่งมาตรานี้ต้องกระทำโดยเรือรบ หรืออากาศยานทหาร หรือเรือ หรืออากาศยานอื่นที่มีเครื่องหมายระบุชัดเจนว่าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และได้รับมอบอำนาจให้กระทำการ

11. การปฏิบัติการตามมาตรานี้ต้องกระทำโดยคำนึงว่าจะไม่แทรกแซง หรือกระทบกระเทือนสิทธิข้อผูกพันและการใช้อำนาจของรัฐบาลฝั่งทะเลตามกฎหมายทางทะเลระหว่างประเทศ

มาตรา 18

เขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษี

1. ในปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ในเขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษี ให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่เข้มงวดไม่น้อยกว่ามาตรการที่ใช้ในส่วนอื่นของดินแดนของตน

2. รัฐภาคีต้องพยายาม

(ก) ติดตามความเคลื่อนไหวในการขนถ่ายสินค้าและบุคคลในเขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษีและเพื่อการนี้ ให้มอบอำนาจให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจค้นสินค้าและเรือที่เข้าและออกในเขตดังกล่าว รวมทั้งเรือท่องเที่ยว เรือประมง ตลอดจนอากาศยานและพาหนะอื่นและเมื่อเห็นสมควรให้ค้นลูกเรือ ผู้โดยสาร และสัมภาระด้วย

(ข) จัดให้มีระบบตรวจจับสิ่งของที่สงสัยว่าจะมียาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ที่ผ่านเข้าหรือออกเขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษี

(ค) จัดให้มีระบบตรวจตราในบริเวณที่จอดเรือและท่าเรือ ตลอดจนท่าอากาศยานและจุดควบคุมชายแดนในเขตปลอดภาษีและเมืองท่าปลอดภาษี

มาตรา 19

การใช้ระบบไปรษณีย์เพื่อการลักลอบค้ายาเสพติด

1. เพื่อให้สอดคล้องกับข้อผูกพันภายใต้อนุสัญญาแห่งสหภาพไปรษณีย์สากล และเพื่อให้เป็นไปตามหลักการพื้นฐานแห่งระบบกฎหมายภายในประเทศ ให้รัฐภาคีใช้มาตรการปราบปรามการใช้ระบบไปรษณีย์เพื่อการลักลอบค้ายาเสพติด และให้ความร่วมมือกันเพื่อการนี้

2. มาตรการที่กล่าวถึงในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ให้รวมถึงมาตรการดังต่อไปนี้

(ก) การดำเนินการประสานงานกันเพื่อป้องกันและปราบปรามการใช้ระบบไปรษณีย์เพื่อการลักลอบค้ายาเสพติด

(ข) การนำวิธีการสืบสวนและควบคุมโดยพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายมาใช้เพื่อหาทางตรวจจับยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และวัตถุตามบัญชี 1 และบัญชี 2 ที่ส่งโดยผิดกฎหมายทางระบบไปรษณีย์

(ค) มาตรการทางนิติบัญญัติที่เหมาะสมในการหาพยานหลักฐานที่ต้องใช้ในกระบวนการพิจารณาคดี

มาตรา 20

ข้อมูลข่าวสารที่ประเทศภาคีต้องให้

1. ให้รัฐภาคีส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาผ่านเลขาธิการไปยังคณะกรรมาธิการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ตัวบทกฎหมายและกฎระเบียบที่ตราขึ้นไว้เพื่อให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

(2) รายละเอียดคดีการลักลอบค้ายาเสพติดภายในเขตอำนาจของตนซึ่งเห็นว่าสำคัญเพราะแสดงแนวโน้มใหม่ ปริมาณของยาเสพติดที่เกี่ยวข้อง แหล่งที่มาของยาเสพติดหรือวิธีการที่ผู้เกี่ยวข้องใช้

. ให้รัฐภาคีส่งข้อมูลข่าวสารตามแบบและภายในระยะเวลาตามที่คณะกรรมาธิการกำหนด

มาตรา 21

หน้าที่ของคณะกรรมาธิการ

ให้คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายแห่งอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) พิจารณาทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ตามข้อมูลที่รัฐภาคีส่งมาให้ตามมาตรา 20

(ข) ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะโดยถือตามผลการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากรัฐภาคี

(ค) แจ้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของคณะกรรมการ

(ฆ) ดำเนินการตามที่เห็นสมควรในเรื่องที่คณะกรรมการเสนอตามมาตรา 22 วรรคหนึ่ง (ข)

(ง) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชี 1 และบัญชี 2 เพื่อให้สอดคล้องกับการที่กำหนดไว้ในมาตรา 12

(จ) แจ้งคำชี้ขาดและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการต่อประเทศที่มิได้เป็นภาคี เพื่อให้ประเทศเหล่านั้นพิจารณาดำเนินการ

มาตรา 22

หน้าที่ของคณะกรรมการ

1. โดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนหน้าที่ของคณะกรรมาธิการตามมาตรา 21 และโดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมาธิการตามอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และอนุสัญญา พ.ศ. 2514

(ก) เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ส่งมายังคณะกรรมการเลขาธิการ หรือคณะกรรมาธิการ หรือข้อมูลข่าวสารที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ และเห็นว่ามีเหตุผลพอจะเชื่อได้ว่า อำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญายังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้ คณะกรรมการอาจขอให้รัฐภาคีรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องมาให้ได้

(ข) ตามมาตรา 12, มาตรา 13 และมาตรา 16

(1) หลักจากที่ได้ดำเนินการตาม (ก) แห่งมาตรานี้แล้วในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจร้องขอให้รัฐภาคีดังกล่าวใช้มาตรการป้องกัน และแก้ไขที่จำเป็นตามสถานการณ์เพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 16

(2) ก่อนที่จะดำเนินการตาม (3) ให้คณะกรรมการถือว่าการติดต่อสื่อสารกับรัฐภาคี (1) เป็นความลับ

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ารัฐภาคีดังกล่าว ไม่ได้ดำเนินมาตรการป้องกันและแก้ไขตามที่ได้ร้องขอตาม (1) คณะกรรมการอาจเรียกร้องให้บรรดารัฐภาคี คณะมนตรี และคณะกรรมาธิการสนใจในปัญหานี้ก็ได้รายงานที่คณะกรรมการพิมพ์โฆษณาให้ระบุความเห็นของรัฐภาคีดังกล่าว ไว้ด้วย หากรัฐภาคีนั้นร้องขอ

2. เมื่อจะมีการพิจารณาเรื่องรัฐภาคีใดมีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ให้เชิญผู้แทนของประเทศภาคีนั้นเข้าร่วมในการประชุมคณะกรรมการด้วย

3. ถ้าคำชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ไม่เป็นเอกฉันท์ ให้ระบุความเห็นของฝ่ายข้างน้อยไว้ด้วย

4. คำชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้ถือตามเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

5. ข่าวสารทั้งหมดซึ่งอาจจะมาอยู่ในครอบครองของคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) (ก) แห่งมาตรานี้ ให้คณะกรรมการถือเป็นความลับ

6. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการตามมาตรานี้ไม่ใช้กับการดำเนินการตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างรัฐภาคีตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้

7. บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 32

มาตรา 23

รายงานของคณะกรรมการ

1. ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี แสดงผลการดำเนินงานโดยให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ด้วย และในกรณีที่เห็นสมควรให้มีคำชี้แจงที่บรรดารัฐภาคีจัดส่งมาให้หรือที่คณะกรรมการมีคำขอไปยังบรรดารัฐภาคี ถ้าหากมี พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

ของคณะกรรมการด้วย คณะกรรมการอาจจัดทำรายงานเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ ให้ส่งรายงานเหล่านี้ไปยังคณะมนตรีโดยผ่านคณะกรรมาธิการซึ่งอาจจะให้ข้อคิดเห็นตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

2. รายงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการให้ส่งไปยังบรรดารัฐภาคีและให้เลขาธิการพิมพ์โฆษณาเผยแพร่ต่อไป ซึ่งรัฐภาคีต้องอนุญาตให้เผยแพร่รายงานดังกล่าวนั้นได้โดยไม่มีข้อจำกัด

มาตรา 24

การใช้มาตรการควบคุมที่เข้มงวดกว่าที่อนุสัญญากำหนด

รัฐภาคีอาจใช้มาตรการที่เข้มงวดหรือรุนแรงกว่าที่อนุสัญญานี้บัญญัติไว้ถ้าเห็นว่ามาตรการนั้น ๆ สมควรหรือจำเป็นแก่การป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด

มาตรา 25

สิทธิและข้อมูลผูกพันของสนธิสัญญาที่ทำขึ้นก่อน

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ต้องไม่ลบล้างสิทธิที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้พึงได้รับหรือข้อผูกพันใด ๆ ที่จะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญา พ.ศ. 2504 อนุสัญญา พ.ศ. 2504 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และอนุสัญญา พ.ศ. 2514

มาตรา 26

การลงนาม

ให้อนุสัญญานี้เปิดให้ลงนามที่สำนักงานองค์การสหประชาชาติประจำกรุงเวียนนา ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2531 จนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2532 และหลังจากนั้นจะเปิดไว้ที่สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติประจำกรุงนิวยอร์ก จนถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2532 โดย

(ก) ทุกประเทศ

(ข) นามิเบียซึ่งมีผู้แทนคือสภาเพื่อนามิเบียแห่งสหประชาชาติ

(ค) องค์การร่วมทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคซึ่งมีอำนาจในการเจรจา การทำความตกลง และการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องที่อนุสัญญานี้มีผลครอบคลุมอยู่การอ้างถึงรัฐภาคี รัฐ หรือหน่วยงานแห่งชาติ ตามอนุสัญญานี้ มีผลบังคับใช้แก่องค์การเหล่านี้ภายในขอบอำนาจขององค์การ

มาตรา 27

การสัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการ

1. อนุสัญญานี้ต้องมีการสัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบจากรัฐต่าง ๆ และนามิเบีย ซึ่งมีสภาเพื่อนามิเบียแห่งสหประชาชาติเป็นตัวแทน และต้องมีการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการจากองค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในมาตรา 26 (ค) เอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ และเอกสารที่เกี่ยวกับการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการ ให้ส่งมอบที่เลขาธิการ

2. ในเอกสารการยืนยันอย่างเป็นทางการ องค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคต้องแสดงขอบอำนาจของตนในประเด็นที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งเลขาธิการด้วยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับขอบอำนาจของตนในประเด็นที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

มาตรา 28

การภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้จะคงเปิดสำหรับการภาคยานุวัติของรัฐใด ๆ มานิเบียซึ่งมีสภาเพื่อนามิเบียแห่งสหประชาชาติเป็นตัวแทน และองค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในมาตรา 26 (ค)

การภาคยานุวัติจะมีผลบังคับใช้เมื่อมีการส่งมอบเอกสารการภาคยานุวัติต่อเลขาธิการ

2. ในเอกสารการภาคยานุวัติ องค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคต้องแสดงขอบอำนาจ

ของตนในประเด็นที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งต่อเลขาธิการด้วยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับขอบอำนาจของตนในประเด็นที่อนุสัญญานี้ครอลคลุมถึง

มาตรา 29

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ 90 วัน หลังจากวันส่งมอบต่อเลขาธิการ ซึ่งเอกสารฉบับที่ยี่สิบของการสัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติของรัฐหรือนามิเบียซึ่งมีสภาเพื่อนามิเบียแห่งสหประชาชาติเป็นตัวแทน

2. สำหรับแต่รัฐละรัฐหรือนามิเบียซึ่งมีสภาเพื่อนามิเบียแห่งสหประชาชาติเป็นตัวแทนการสัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติในอนุสัญญานี้หลังวันส่งมอบเอกสารฉบับที่ยี่สิบของการสัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัตินั้น อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ 90 วัน หลังวันส่งมอบเอกสารการสัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ

3. สำหรังองค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่อ้างถึงในมาตรา 26 (ค) การส่งมอบเอกสารที่เกี่ยวกับการใช้การยืนยันอย่างเป็นทางการหรือเอกสารการภาคยานุวัตินั้น อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ 90 วัน หลังจากวันส่งมอบเอกสารดังกล่าว หรือในวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ตามวรรค 1 แห่งมาตรานี้ โดยถือเอาวันหลัง

มาตรา 30

การบอกเลิก

1. รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ทุกเวลาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อเลขาธิการ

2. การบอกเลิกจะมีผลต่อรัฐภาคีดังกล่าว หลังจากวันที่เลขาธิการได้รับการแจ้งเป็นเวลาหนึ่งปี

มาตรา 31

การแก้ไขเพิ่มเติม

1. รัฐภาคีอาจเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญานี้ได้ โดยให้ส่งข้อความที่จะขอแก้ไขพร้อมด้วยเหตุผลต่อเลขาธิการ เลขาธิการจะแจ้งต่อไปยังรัฐภาคีอื่นและขอทราบว่ารัฐภาคเหล่านั้นยอมรับการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้าไม่มีรัฐภาคีใดคัดค้านการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากที่ได้มีการแจ้งไปให้ทราบแล้วภายใน 24 เดือน ก็ให้ถือว่าการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นที่ยอมรับ และจะมีผลบังคับใช้เมื่อครบกำหนดเก้าสิบวัน หลังจากรัฐภาคีนั้นได้ยื่นหนังสือแสดงความเห็นชอบที่จะยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น

2. ถ้าการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมได้รับการคัดค้านจากรัฐภาคีใด เลขาธิการจะทำการปรึกษาหารือกับบรรดารัฐภาคี และถ้ารัฐภาคีส่วนใหญ่ร้องขอ เลขาธิการก็จะเสนอเรื่องดังกล่าวพร้อมกับข้อวิจารณ์ของบรรดารัฐภาคีต่อคณะมนตรี ซึ่งคณะมนตรีอาจจะตัดสินใจเรียกประชุมตามมาตรา 62 วรรค 4 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ การแก้ไขเพิ่มเติมใดที่เป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมดังกล่าวจะถูกนำรวมไว้ในพิธีสารของการแก้ไขเพิ่มเติม การยอมรับข้อผูกมัดตามพิธีสารดังกล่าวจะต้องแจ้งโดยตรงต่อเลขาธิการ

มาตรา 32

การระงับข้อพิพาท

1. ถ้ามีข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้อนุสัญญา ให้รัฐภาคีคู่พิพาทปรึกษากันเพื่อระงับข้อพิพาทด้วยการเจรจา การสอบถาม การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม การตั้งอนุญาโตตุลาการ การขอให้องค์การประจำภูมิภาคช่วยแก้ปัญหา การใช้วิธีการทางศาลหรือด้วยสันติวิธีอื่น ๆ ตามแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

2. ข้อพิพาทใดที่ไม่สามารถตกลงกันได้ด้วยวิธีการตามวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ให้ส่งไปให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นผู้ชี้ขาด หากมีการร้องขอจากรัฐภาคีคู่พิพาทใด

3. ถ้าองค์การร่วมเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในมาตรา 26 (ค) เป็นคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้ด้วยวิธีการตามวรรค 1 แห่งมาตรานี้ องค์การร่วมเศรษฐกิจ

ระดับภูมิภาคดังกล่าว อาจร้องขอต่อคณะมนตรีโดยผ่านทางประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ให้ขอคำแนะนำจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามมาตรา 65 ของข้อบัญญัติของศาล ความเห็นของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามมาตรา 65 ถือเป็นคำชี้ขาด

4. แต่ละรัฐ เมื่อถึงเวลาของการลงนาม การยอมรับ หรือการเห็นชอบอนุสัญญานี้ หรือการภาคยานุวัติ หรือองค์การร่วมทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค เมื่อถึงเวลาแห่งการลงนาม หรือการส่งมอบการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการหรือการภาคยานุวัติ อาจประกาศได้ว่าตนไม่ได้ถูกผูกมัดตามบทบัญญัติวรรค 2 หรือวรรค 3 แห่งมาตรานี้ ซึ่งรัฐภาคีอื่นก็ไม่ถูกผูกมัดตามบทบัญญัติวรรค 2 หรือวรรค 3 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐที่ได้ทำการประกาศดังกล่าว

5. รัฐภาคีใดที่ได้ประกาศไว้ตามวรรค 4 แห่งมาตรานี้ อาจถอนการประกาศนั้นได้ทุกเมื่อ โดยแจ้งไปยังเลขาธิการ

มาตรา 33

ตัวบทอันถูกต้องแท้จริง

ตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปนของอนุสัญญานี้มีความถูกต้องแท้จริงเท่าเทียมกัน

มาตรา 34

การเก็บรักษา

ให้เลขาธิการเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนแต่ละฝ่าย ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเวียนนา เป็นฉบับแท้จริงฉบับเดียว ณ วันที่ยี่สิบ เดือนธันวาคม พุทธศักราชสองพันห้าร้อยสามสิบเอ็ด

ร่าง (ฉบับผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว)

พระราชบัญญัติ

มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. 2534

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

"กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

"ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

"ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด" หมายความว่า เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์นั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่น หรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

<u>บททั่วไป</u>

มาตรา 5 ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(1) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

(2) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(3) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 10 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 6 ในความผิดเกี่ยวกับยาสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(1) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(2) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(3) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดากแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(4) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(5) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใด ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(6) ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

มาตรา 11 กรรมการ หรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใด กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 12 การกำหนดโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 9 มาตรา 10 หรือมาตรา 11 ให้กำหนดโทษจำคุกอย่างสูงที่สุดไม่เกินห้าสิบปี

มาตรา 13 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 14 การจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 6 หรือตามมาตรา 8 ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการก่อน และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รายงานให้เลขาธิการทราบทันที

การขออนุมัติ อนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 2

<u>คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน</u>

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการป้องกันและปราปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธาน อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้น หรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 7 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดสำหรับไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา 8 ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 9 ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา 10 กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล หรือสภาท้องถิ่นอื่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้ใด กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดตามมาตรา 42 ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 14 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 33

(2) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(3) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

(4) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 22

(5) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามมาตรา 24 และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา 37 และมาตรา 38

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขาธิการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (2) หรือดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (4) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา 17 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงสองในสามของกรรมการที่มาประชุมกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

มาตรา 18 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 19 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อน แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มาตรา 20 ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาโดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสน่หา หรือรู้อยู่ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 21 คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้ด้วย

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณ ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีที่ต้องหานั้น

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา 16 (3) ทั้งนี้

ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินจะยื่นคำร้องขอผ่อนผัน เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่าการยึดหรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ตามมาตรานี้ คำว่า "ทรัพย์สิน" ให้หมายความรวมถึง

(1) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว

(2) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(3) ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับขาย จำหน่าย โอนหรือยักย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัดและภายหลังนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา 23 เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 24 การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่นำไปใช้ตามวรรคสองมิใช่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดโดยใช้จากเงินกองทุนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นแล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 25 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติ ให้กรรมการ อนุกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้รวมถึงการตรวจสอบจากธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์ และสถาบันการเงินด้วย

(3) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีตามมาตรา 22 ซุกซ่อนอยู่เพื่อทำการตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ยึดหรืออายัดทรัพย์สินในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการในทันทีทรัพย์สินนั้นจะถูกยักย้ายก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืน

ในกรณีตาม (3) ประธานกรรมการ หรือเลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา 26 การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 22 ซึ่งกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ผู้กระทำไม่ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนตัว

มาตรา 27 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง และทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดตามมาตรา 22 เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นไปพร้อมกับฟ้อง หรือจะยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้

เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ให้เลขาธิการประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนคดีถึงที่สุด และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นในเวลาใดก่อนคดีถึงที่สุดได้และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 การประกาศตามมาตรา 27 วรรคสองให้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและที่สถานีตำรวจท้องที่ที่มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นอย่างน้อยเจ็ดวันและให้ประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่น ส่วนการแจ้งตามมาตรา 27 วรรคสองให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏหลักฐานในสำนวนการสอบสวน

มาตรา 29 บรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่งนั้น ให้ศาลไต่ส่วน หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุดและแสดงให้ศาลเห็นว่า

(1) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(2) ตนเป็นผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนหรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ

เพื่อนประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

มาตรา 30 บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม้ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นเพื่อขอให้สั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของ แต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนได้มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด และจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาล

สั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และในกรณีนี้มิให้นำมาตรา 36 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา 31 ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามมาตรา 29 และมาตรา 30 ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา 32 ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใด ให้การยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น รวมทั้งทรัพย์สินของผู้อื่นที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสิ้นสุดลง ส่วนทรัพย์สินที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดมาขอรับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำสั่งพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องให้ตกเป็นของกองทุน

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินคดีได้ภายในสองปีนับแต่วันที่การกระทำความผิดเกิดและไม่อาจจับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ให้ทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นตกเป็นของกองทุน แต่ถ้าไม่อาจดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใดถึงแก่ความตาย ให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนเว้นแต่ภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นถึงแก่ความตายและทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสามารถพิจสูน์ได้ว่าทรัพย์สินไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นได้ทรัพย์สินกล่าวมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณ ก็ให้คืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น

มาตรา 33 การขอรับทรัพย์สินคืนให้ยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการ

การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 3

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา 34 ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา 35 กองทุนตามมาตรา 34 ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(1) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 31 และมาตรา 32

(2) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้

(3) ทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาล

(4) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (1) (2) และ (3)

มาตรา 36 กองทุนตามมาตรา 35 ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 37 การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 38 การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 39 ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าเงินกองทุนมีมากพอสมควรซึ่งเมื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแล้วยังคงมีเงินเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ส่งเงินกองทุนจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

หมวด 4

<u>บทกำหนดโทษ</u>

มาตรา 40 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา 25(2) หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา 25 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 41 ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 ผู้ใดยักย้าย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประวัติผู้เขียน

นายไวทยา สามิบัติ เกิดเมื่อ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2506 ที่จังหวัดร้อยเอ็ด สำเร็จการศึกษาการศึกษามัธยมตอนปลาย จากโรงเรียนวัดบวรนิเวศ ปีการศึกษา 2524 และ สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2527 และ สำเร็จการศึกษาชั้นเนติบัณฑิต จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 39 ปีการศึกษา 2529 และเข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิต -วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530